

VEDA SANCISI

İlker Gülbahar

Artık tamamdı vakit, hazırдық serencama
Giderken elvedayı gözlerinde topladın.
Çaresizce yasladın, başını bazen cama
Bakışınla kalbime sensizliği sapladın.

Öyle bir çırpındı ki yüreğimin serçesi
Zaman içime aktı, tıpkı gözyaşım gibi...
Kanattı her yanımı, firkatın her sırçası,
Titriyordu dizlerim, ürkek telaşım gibi...

Sen ırayınca benden, adım atamaz oldum
Bir dem kalamaz oldum, senin gezdiğin yerde
Mıh gibi çakıldım ben bana yetemez oldum.
Sabır taşı çatladı, kaçınılmaz kaderde.

Koştum yetişemedim, sessiz sessiz bağırdım
Kimsecikler duymadı, bir sen duydun değil mi
Vedanın sancısıyla ayrılığı doğurdum
Bu sevdanın adını, hasret koydun değil mi

İşte böyleydi gülüm, senden sonra durumum
Tadım tuzum kalmadı, iflah olmam zor benim.
Gitgide açılmakta yürekte uçurumum,
Halimi bil istedim dört bir yanım kor benim...

KAVUŞTUM

Fatih Kandemir

Damladan ayrı idim ummanıma kavuştum
Zamandan ayrı idim devranıma kavuştum

Bir zamanlar şiiri yazardım aşikâre
Şimdi ben bir sır oldum pinhanıma kavuştum

Sevdiğim güzellerden öyle vefâ gördüm ki
Çok sevildim binlerce hayranıma kavuştum

Aşk acısı ne bilmem hiç tatmamışım zaten
Dert arama ben çoktan dermanıma kavuştum

Şimdiye dek âşıklar içinde yerim yoktu
Gayrı bende tahtıma mekânıma kavuştum

Kemahlı bu sözlerde zerre hakikat yoktur
Bir de de ki tam olsun cânânıma kavuştum